

**ПОВНЕ ТОВАРИСТВО «ЛОМБАРД «КОМОД» ГОРБАЧ ОЛЕКСАНДР ОЛЕГОВИЧ І
КОМПАНІЯ»**

**ПРИМІТКИ ДО ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ЗА РІК,
ЩО ЗАКІНЧИВСЯ 31 ГРУДНЯ 2017 РОКУ**

ЗМІСТ

Найменування розділів Приміток	Сторінки
1. Інформація про Товариство	6
2. Умови функціонування	6
3. Загальна основа формування фінансової звітності	7
3.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ	7
3.2. Нові МСФЗ та їхній вплив на фінансову звітність	7
3.3. Валюта подання фінансової звітності	10
3.4. Склад фінансової звітності	10
3.5. Рішення про затвердження фінансової звітності	10
3.6. Припущення про безперервність діяльності	10
4. Суттєві положення облікової політики	11
4.1. Основа (або основи) оцінки ,що застосовані при складанні фінансової звітності	11
4.2. Загальні положення щодо облікових політик	11
4.2.1. Основа формування облікових політик	11
4.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках	11
4.2.3. Форма та назви фінансових звітів.	11
4.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах	11
4.2.5. Критерії визначення елементів фінансової звітності	11
4.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів	13
4.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів	13
4.3.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти	14
4.3.3. Дебіторська заборгованість	14
4.3.4. Припинення визначення фінансових активів	15
4.3.5. Зобов'язання	15
4.3.6. Згортання фінансових активів та зобов'язань	16
4.3.7. Знецінення активів	16

4.3.8. Резерви під зменшення корисності (знецінення) фінансових активів	17
4.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів	17
4.4.1. Визнання та оцінка основних засобів	17
4.4.2. Амортизація основних засобів	17
4.4.3. Визнання та оцінка нематеріальних активів	18
4.4.4. Знецінення основних засобів і нематеріальних активів	18
4.5. Облікові політики щодо запасів	18
4.6. Облікові політики щодо податку на прибуток	19
5. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності	19
5.1. Забезпечення	19
5.2. Виплати працівникам	19
5.3. Пенсійні зобов'язання	19
5.4. Доходи та витрати	19
6. Основні припущення, оцінки та судження	20
6.1. Судження щодо операцій, подій, або умов за відсутності конкретних МСФЗ.	20
6.2. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства.	21
6.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів	21
6.4. Судження щодо очікуваних термінів утримування фінансових інструментів	21
6.5. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів	21
7. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості	21
7.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю	21
7.2. Вплив використання закритих вхідних даних (3-го рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток	23
8. Розкриття інформації, що підтверджує статті, які подані у Звіті про фінансовий стан	23
8.1. Основні засоби	23
8.2. Нематеріальні активи	23
8.3. Дебіторська заборгованість	24

8.4. Запаси	25
8.5. Грошові кошти та їх еквіваленти	25
8.6. Кредиторська заборгованість	25
9. Розкриття інформації, що підтверджує статті , які подані у Звіті про фінансовий результати	25
10. Розкриття інформації, що підтверджує статті , які подані у Звіті про рух грошових коштів	26
11. Розкриття інформації, що підтверджує статті , які подані у Звіті про власний капітал	27
12. Розкриття іншої інформації	28
12.1. Судові процеси	28
12.2. Розкриття інформації з пов'язаними сторонами	28
12.3. Управління фінансовими ризиками	28
12.4. Управління капіталом	29
12.5. Події після звітної дати	29

1. ІНФОРМАЦІЯ ПРО ТОВАРИСТВО

ПОВНЕ ТОВАРИСТВО «ЛОМБАРД «КОМОД» ГОРБАЧ ОЛЕКСАНДР ОЛЕГОВИЧ І КОМПАНІЯ» (надалі – «Товариство») було засновано 09.04.2009 року.

Редакцію засновницького договору Товариства зареєстровано державним реєстратором виконавчого комітету Шевченківської районної у місті Києві державної адміністрації 09 квітня 2009 року № 1 074 105 0002033325 затвердженого загальними зборами учасників протоколом № 1 від 30 березня 2009 р.

У своїй діяльності Товариство керується Конституцією України, Законами України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», «Про господарські товариства», «Про заставу», «Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними», «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом», іншим чинним в Україні законодавством, а також Засновницьким договором та внутрішніми Положеннями Товариства.

ПТ «ЛОМБАРД «КОМОД» розташоване за адресом: 01054, Україна, м. Київ, Шевченківський район, вул. Ярославів Вал, буд. 13/2, літ. «Б».

Товариство є фінансовою установою, виключним видом діяльності якої є надання на власний ризик фінансових кредитів фізичним особам за рахунок власних або залучених коштів, під заставу майна на визначений строк і під процент та надання супутніх послуг ломбарду.

Вищим органом управління Товариства у відповідності з діючим законодавством України та засновницьким договором є загальні збори учасників.

У 2017 році керівництвом Товариства були:

Директор – Горбач О.О.

Головний бухгалтер – Орлова О.Б.

Керівництво несе відповідальність за підготовку фінансової звітності, яка достовірно відображає фінансовий стан Товариства станом на 31 грудня 2017 року, а також результати його діяльності, рух грошових коштів та зміни у капіталі за рік, що закінчився цією датою, а також за розкриття основних принципів облікової політики та іншої пояснювальної інформації, відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності (надалі – «МСФЗ»).

Керівництво несе відповідальність за організацію бухгалтерського обліку належним чином, за вживання розумних заходів для захисту активів Товариства, а також за запобігання і виявлення шахрайства і інших порушень. Воно також несе відповідальність за діяльність Товариства відповідно до законодавства України.

Статутний капітал станом на 31.12.2017 року – 5 000 тис. грн.

2. Умови функціонування

Незважаючи на те, що економіка України визнана ринковою, вона продовжує демонструвати деякі особливості, які більшою мірою властиві економіці, що розвивається. Такі особливості включають, але не обмежуються низьким рівнем ліквідності на ринках капіталу, відносно високим рівнем інфляції, високими процентними ставками та наявністю валютного контролю, що не дозволяє національній валюті бути ліквідним засобом платежу за межами України.

Діяльність фінансових установ в Україні відбувалась та відбувається в умовах фінансової нестабільності, політичних, економічних та законодавчих змін. Представлена фінансова звітність відображає поточну оцінку керівництва щодо можливого впливу умов здійснення діяльності в Україні на операції та фінансовий стан Товариства. Майбутні умови здійснення діяльності можуть відрізнятись від оцінок керівництва.

Хоча керівництво Товариства вважає, що вживає необхідних заходів для забезпечення стійкості діяльності Товариства у даній ситуації, непередбачувані подальші погіршення у вищезазначених сферах можуть негативно вплинути на результати діяльності та фінансовий стан Товариства, у спосіб, що не може бути визначений на даний момент.

Керівництво не може передбачити всі тенденції, які могли б вплинути на економіку України, а також те, який вплив вони можуть здійснити на фінансовий стан Товариства. Керівництво переконано, що у ситуації яка склалася, воно здійснює всі необхідні заходи для забезпечення стабільності та подальшого розвитку Товариства.

3. Загальна основа формування фінансової звітності

3.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2017 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2017 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2017 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

3.2. Нові МСФЗ та їхній вплив на фінансову звітність

МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності та зміни в МСФЗ для річної фінансової звітності 2017 року.

МСФЗ (IAS) 8.30 вимагає розкриття в звітності стандартів, які були випущені, але ще не набрали чинності. Такі вимоги забезпечують розкриття відомої або такої, що піддається оцінці інформації, що дозволяє користувачам оцінити можливий вплив вживання цих МСФЗ на фінансову звітність компанії.

Нижче наведено стандарти та роз'яснення, які були випущені, але не вступили в силу на дату випуску фінансової звітності нашого Товариства. ТОВ «УКР КРЕЛИТ ФІНАНС» має намір застосувати ці стандарти з дати їх вступу в силу.

МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти»

У липні 2014 року Рада з МСФЗ випустив остаточну редакцію МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти», яка замінює МСБО (IAS) 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» та усі попередні редакції МСФЗ (IFRS) 9. МСФЗ (IFRS) 9 об'єднує разом три частини проекту з обліку фінансових інструментів: класифікація і оцінка, знецінення та облік хеджування. МСФЗ (IFRS) 9 набирає чинності для річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2018 р. або після цієї дати, при цьому допускається дострокове застосування.

Поправки до МСФЗ (IFRS) 7 і МСФЗ (IFRS) 9 «Дата обов'язкового вступу в силу МСФЗ (IFRS) 9 і розкриття інформації при переході до нового порядку обліку» і МСФЗ (IFRS) 9 (в редакції 2013 року) («Облік хеджування і поправки до МСФЗ (IFRS) 9, МСФЗ (IFRS) 7 і МСФЗ (IAS) 39 »). Організація повинна застосовувати МСФЗ (IFRS) 9 (в редакції 2014 року) до річних періодів, що починаються 1 січня 2018 року або після цієї дати. Однак для річних періодів, що починаються до 1 січня 2018 року, організація може застосовувати більш ранні редакції МСФЗ (IFRS) 9 замість застосування МСФЗ (IFRS) 9 (в редакції 2014 роки), але тільки в тому випадку, якщо відповідна дата першого застосування доводиться на період до 1 лютого 2015 року.

МСФЗ (IFRS) 15 «Дохід від договорів з клієнтами»

МСФЗ (IFRS) 15 був випущений в травні 2014 року і передбачає модель, що включає п'ять етапів, які будуть застосовуватися щодо виручки за договорами з покупцями. Згідно

МСФЗ (IFRS) 15 виручка визнається у сумі, що відбиває відшкодування, право на яке організація очікує отримати в обмін на передачу товарів або послуг покупцю. Новий стандарт по виручці замінить всі існуючі вимоги МСФЗ до визнання виручки. Після того, як Рада з МСФЗ закінчить роботу над поправками, які відкладуть дату набрання силу на один рік для річних періодів, що починаються 1 січня 2018 р. або після цієї дати буде вимагатися повне ретроспективне застосування або модифіковане ретроспективне застосування, при цьому допускається дострокове застосування.

Поправки до МСФЗ (IFRS) 10 та МСФЗ (IAS) 28 «Продаж або внесок активів в угодах між інвестором і його залежною організацією або спільним підприємством»

Поправки розглядають протиріччя між МСФЗ (IFRS) 10 та МСФЗ (IAS) 28, в частині обліку втрати контролю над дочірньою організацією, яка продається залежною організацією або спільному підприємству або вносяться в них. Поправки роз'яснюють, що прибуток або збиток, які виникають в результаті продажу або внеску активів, що представляють собою бізнес згідно з визначенням в МСФЗ (IFRS) 3, в угоді між інвестором і його залежною організацією або спільним підприємством, визнаються в повному обсязі. Однак прибуток або збиток, які виникають в наслідок продажу або внеску активів, які не становлять собою бізнес, визнаються тільки в межах часток участі, наявних у інших, ніж організація інвесторів в залежній організації або спільному підприємстві. Рада по МСФЗ перенесла дату вступу цих поправок в силу на невизначений строк, однак підприємство, яке застосовує ці поправки достроково, повинна застосовувати їх перспективно.

Поправки до МСФЗ (IFRS) 2 «Класифікація та оцінка операцій по виплатах на основі акцій»

Рада по МСФЗ випустила поправки до МСФЗ (IFRS) 2 «Виплати на основі акцій», в яких розглядаються три основних аспекти: вплив умов переходу прав на оцінку операцій по виплатах на основі акцій з розрахунками грошовими засобами; класифікація операцій по виплатах на основі акцій умовою розрахунків на нетто-основі для зобов'язань по податку, який утримується у джерела; облік змін умов операції по виплатах на основі акцій, в результаті чого операція припиняє класифікуватись як операція з грошовими коштами і починає класифікуватись як операція з розрахунками дольовими інструментами.

При прийнятті поправок організації не зобов'язані перераховувати інформацію за попередні періоди, однак допускається ретроспективне застосування за умови застосування поправок по відношенню до всіх трьох аспектів та виконання інших критеріїв. Поправки вступають у силу для річних періодів, які починаються 01 січня 2018 року, або після цієї дати. Дopusкається дострокове застосування.

МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда»

МСФЗ (IFRS) 16 був випущений у січні 2016 року і замінює собою МСФЗ (IAS) 17 Оренда.

Роз'яснення КРМФЗ (IFRIC) 4 «Визначення наявності в угоді ознак оренди», Роз'яснення ПКР(SIC) 415 «Операційна оренда-стимули» та Роз'яснення ПКР (SIC) 27 «Визначення сутності операцій, які мають юридичну форму оренди». МСФЗ (IFRS) 16 встановлює принципи визнання, оцінки, представлення та розкриття інформації про оренду і вимагає, щоб орендарі відображали усі договори оренди з використанням єдиної моделі обліку у балансі, аналогічно порядку обліку, який передбачено МСФЗ (IAS) 17 для фінансової оренди.

Порядок обліку для орендодавця у відповідності з МСФЗ (IFRS) 16 практично не зміниться у порівнянні з діючими вимогами МСФЗ (IAS) 17.

МСФЗ (IFRS) 16 вступає в силу по відношенню річних періодів, які почнуться з 1 січня 2019 року, або після цієї дати. Дopusкається дострокове застосування, але не раніше застосування підприємством МСФЗ (IFRS) 15.

МСФЗ (IFRS) 17 «Договори страхування»

У травні 2017 року Рада по МСФЗ випустив МСФЗ (IFRS) 17 «Договори страхування»

МСФЗ (IFRS) 17 представляє всебічну модель обліку договорів страхування, охоплюючи всі доречні аспекти обліку. В основі МСФЗ (IFRS) 17 міститься загальна модель, яка доповнена наступним:

- Певні модифікації для договорів страхування з прямою участю в інвестиційному доході (метод перемінної винагороди).
- Спрощений підхід (підхід на основі розподілу премії) в основному для короткострокових договорів.

МСФЗ (IFRS) 17 вступає в силу по відношенню до звітних періодів, які починаються з 1 січня 2021 року, або після цієї дати, при цьому вимагається представити порівняльну інформацію. Допускається дострокове застосування за умови, що підприємство застосовує МСФЗ (IFRS) 9 та МСФЗ (IFRS) 15 на дату першого застосування МСФЗ (IFRS) 17, або до неї.

Поправки до МСФЗ (IAS) 40 «Переводи інвестиційної нерухомості з категорії в категорію»

Поправки роз'яснюють, коли підприємство повинно переводити об'єкти нерухомості, включаючи нерухомість. Яка знаходиться в процесі будівництва або розвитку, в категорію, або з категорії інвестиційної нерухомості.

Поправки вступають в силу у відношенні до річних періодів, які починаються з 1 січня 2018 року. Допускається дострокове застосування за умови розкриття даного факта.

Щорічні удосконалення МСФЗ, період 2014-2016 рр.(випущені в грудні 2016 року).

Ці удосконалення включають наступні:

МСФЗ (IFRS) 1 «Перше застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності»-видалення короткострокових звільнень для підприємств, які вперше застосовують МСФЗ.

Короткострокові звільнення, які передбачені пунктами E3-E7 МСФЗ (IFRS) 1, були видалені оскільки вони виконали свою функцію. Дані поправки вступають в силу з 1 січня 2018 року.

МСФЗ (IAS) 28 «Інвестиції в асоційовані організації та спільні підприємства»-Роз'яснення того, що рішення оцінювати об'єкти інвестиції по справедливій вартості через прибуток, або збиток повинно прийматися окремо для кожної інвестиції.

Дані поправки застосовуються ретроспективно і вступають в силу 1 січня 2018 року. Допускається дострокове застосування.

Поправки до МСФЗ (IFRS) 4 «Застосування МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти» разом з

МСФЗ (IFRS) 4 «Договори страхування».

Дані поправки прибирають проблеми, які виникли у зв'язку із застосуванням нового стандарту по фінансовим інструментам, МСФЗ (IFRS) 9, до впровадження МСФЗ (IFRS) 17 "Договори страхування", який замінює собою МСФЗ (IFRS) 4. Поправки передбачають дві можливості для підприємств, які випускають договори страхування: тимчасове звільнення від застосування МСФЗ (IFRS) 9 та метод накладання. Тимчасове звільнення вперше застосовується по відношенню до звітних періодів, які починаються 1 січня 2018 року, або після цієї дати.

Роз'яснення КРМФЗ(IFRIC)22 «Операції в іноземній валюті і попередня оплата»

В роз'ясненні пояснюється, що датою операції з метою визначення обмінного курсу, який повинен використовуватися при початковому визнанні відповідного активу, витрат чи доходу(або його частини) при припиненні визнання немонетарного активу або немонетарного зобов'язання, які виникають в результаті здійснення звершення чи отримання попередньої оплати, являється дата, на яку підприємство спочатку визнає немонетарний актив або немонетарне зобов'язання, яке виникає в результаті здійснення чи отримання попередньої оплати. У разі декількох здійснень операцій або отримання попередньої оплати підприємством повинно визначити дату операції для кожної виплати чи отримання попередньої оплати.

Роз'яснення вступає в силу для річних звітних періодів, починаючи з 1 січня 2018 року.

Роз'яснення КРМФЗ(IFRIC) 23. «Невизначеність у відношенні правил обрахування податку на прибуток»

Роз'яснення розглядають порядок обліку податку на прибуток, коли існує невизначеність податкових трактовок, що впливає на застосування МСФЗ (IAS)12.

Роз'яснення не застосовується до податків і зборів, які не відносяться до сфери застосування МСФЗ(IAS)12, а також не містить особливих вимог, які стосуються процентів і штрафів, які пов'язані з невизначеними податковими трактовками.

Роз'яснення вступає в силу для річних звітних періодів, починаючи з 1 січня 2019 року, або після цієї дати.

ЗМІНИ В МСФЗ ДЛЯ РІЧНОЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ 2017 РОКУ :

МСФЗ (IAS) 7 "Звіт про рух грошових коштів" доповнений вимогами до розкриття суттєвої інформації щодо змін у зобов'язаннях, пов'язаних з фінансовою діяльністю компанії (п. 44а МСФЗ (IAS) 7). тепер в звіті необхідно вказувати:

- зміни в результаті грошових потоків від фінансової діяльності;
- зміни в результаті отримання або втрати контролю над дочірніми організаціями та іншими бізнесами;
- впливу змін курсів валют;
- зміни у справедливій вартості;
- інші зміни.

У МСФЗ (IAS) 12 "Податки на прибуток" внесені поправки в частині визнання відкладених податкових активів щодо нереалізованих збитків (п. 29А МСФЗ (IAS) 12). Стандарт доповнений ілюстрацією того, як в результаті зниження справедливої вартості фінансового інструменту через зростання ринкової процентної ставки виникає віднімається податкова різниця. Адже при продажу або погашення такого активу організація отримає відрахування для цілей оподаткування в розмірі номінальної (а не справедливої) вартості активу і тим самим зможе реалізувати відстрочений податковий актив.

МСФЗ (IFRS) 12 "Розкриття інформації про участь в інших організаціях" зобов'язує розкривати в примітках до фінансової звітності інформацію про дочірніх і асоційованих організаціях, спільних підприємствах та операціях.

Перераховані вище зміни не вплинули на модель звітності Товариства за 2017 рік.

3.3. Валюта подання фінансової звітності

Національною валютою України є гривня. Гривня є також валютою обліку Товариства і валютою подання цієї фінансової звітності. Усі фінансові дані подані у гривнях, округлених до тисяч.

3.4. Склад фінансової звітності

Фінансова звітність включає:

1. Баланс (Звіт про фінансовий стан) станом на 31.12.2017 рік.
2. Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) за 2017 рік.
3. Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом) за 2017 рік.
4. Звіт про власний капітал за 2017 рік.
5. Примітки до річної звітності за 2017 рік.

Припинення (ліквідації) окремих видів діяльності не відбувалось.

Обмеження щодо володіння активами не відбувалось.

Участі у спільних підприємствах не відбувалось.

3.5. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Товариства 05 лютого 2018 року. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску

3.6. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б

провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

4. Суттєві положення облікової політики

4.1. Основа (або основи) оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості, за винятком оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСБО 39 «Фінансові інструменти :визнання та оцінка», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю» та МСБО 28 «Інвестиції в асоційовані підприємства»- за методом участі в капіталі інших підприємств. Такі методи оцінки включають використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

4.2. Загальні положення щодо облікових політик

4.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ.

4.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

Товариство не застосовувало зміни в облікових політиках в 2017 році порівняно із обліковими політиками, які Товариство використовувало для складання фінансової звітності за період, що закінчився 31 грудня 2016 року.

4.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

4.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, оснований на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

4.2.5. Критерії визнання елементів фінансової звітності

Активами визнаються такі ресурси, які контролюються Товариством у результаті минулих подій, використання яких, як очікується, приведе до збільшення економічних вимог. Класифікація активів (необоротні/оборотні) та зобов'язань за строками погашення

(довгострокові/поточні) здійснюється під час їх первинного визнання залежно від терміну існування, користування, володіння ними Товариством в порівнянні з їх операційним циклом.

Тривалість операційного циклу складає один календарний рік.

Актив визнається оборотним, якщо:

- його передбачається реалізувати або він призначений для продажу чи використання в межах звичайного операційного циклу;

- актив призначений для реалізації (торгівлі) або його передбачається реалізувати протягом дванадцяти місяців після закінчення звітного періоду;

- актив являє собою грошові кошти, за виключенням випадків наявності обмежень на його обмін або використання для погашення зобов'язань протягом дванадцяти місяців після закінчення звітного періоду.

Усі інші активи класифікуються як необоротні.

Поточна дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги визнається активом одночасно з визнанням доходу від, реалізації продукції, товарів, робіт і послуг та оцінюється за справедливою вартістю компенсації на дату визнання.

Зобов'язання - заборгованість Компанії, що виникла в результаті подій минулих періодів, врегулювання якої приведе до відтоку ресурсів, що містять економічну вигоду. Зобов'язання визнається короткостроковим (поточним), якщо воно відповідає одному із наступних критеріїв:

- передбачається, що зобов'язання буде погашено в ході звичайного операційного циклу;

- зобов'язання призначено, головним чином, для продажу;

- зобов'язання підлягає погашенню протягом 12 місяців після дати балансу.

Товариство не має безумовного права відкласти погашення зобов'язання принаймні протягом 12 місяців після дати балансу. Зобов'язання, що не відповідають жодному із перерахованих критеріїв вважаються довгостроковими. Частина довгострокових зобов'язань, що підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців від останнього числа кожного календарного місяця, переводиться в поточні зобов'язання на ту ж дату.

Облік довгострокових та поточних зобов'язань ведеться з поділом на торгові, фінансові та інші зобов'язання. Відстрочені витрати, відстрочені податкові активи і зобов'язання класифікуються як необоротні/довгострокові активи і зобов'язання.

Для визначення дати визнання або погашення активів та зобов'язання користуються договорами, правилами випуску цінних паперів (за облігаціями, тощо) та чинним законодавством.

Товариством встановлена межа суттєвості для:

- окремих об'єктів обліку активів, зобов'язань, власного капіталу – 1% валюти балансу;

- окремих видів доходів і витрат – 1% чистого прибутку (збитку).

Товариство не зараховує активи та зобов'язання, а також доходи та витрати, якщо тільки такого не вимагається відповідно до будь-якого МСФЗ.

Товариство залишає незмінними представлення та класифікацію статей у фінансовій звітності від періоду до періоду. У випадку, якщо будуть відбуватися зміни у представленні або класифікації статей у фінансовій звітності, Товариство здійснить рекласифікацію порівняльних сум, за виключенням випадків, коли це не можливо, розкриє інформацію по даному випадку.

Капітал - доля, що залишається в активах Компанії після вирахування всіх її зобов'язань.

Дохід - приріст економічних вигод протягом звітного періоду, у формі припливу (або збільшення) активів або зменшення зобов'язань, що приводить до збільшення капіталу, не пов'язаного з вкладами власників.

Витрати - зменшення економічних вигод протягом звітного періоду, що відбувається у формі відтоку активів або збільшення зобов'язань, ведучих до зменшення капіталу, не пов'язаного з його розподілом між власниками (учасниками).

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування. Визнанню у фінансовій

звітності підлягають ті елементи, які: - відповідають визначенню одного з елементів; - відповідають критеріям визнання. Критерії визнання: - існує вірогідність здобуття або відтоку майбутніх економічних вигод, пов'язаних з об'єктом, що відповідає визначенню елементу; - об'єкт має вартість або оцінку, яка може бути надійно виміряна. Всі активи, які знаходяться у власності Товариства, є контрольованими і достовірно оціненими.

Активи і зобов'язання оцінюються так, щоб створені під них резерви та вжиті заходи виключали можливість перенесення існуючих фінансових ризиків на майбутні звітні періоди.

4.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

4.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

Товариство визнає такі категорії фінансових інструментів:

- фінансові інструменти, що переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток;
- позики та дебіторська заборгованість;
- інвестиції, утримувані до погашення;
- фінансові активи, наявні для продажу або похідні інструменти, визначені в якості інструментів хеджування при ефективному хеджуванні. Товариство класифікує свої фінансові активи при їх первісному визнанні.

Основні методи оцінки

Фінансові активи та зобов'язання відображаються за справедливою вартістю, первісною вартістю або амортизованою собівартістю залежно від їх класифікації.

Справедлива вартість – це сума, за якою можна обміняти актив або погасити заборгованість під час операції між обізнаними, зацікавленими та незалежними сторонами, це поточна ціна пропозиції для фінансових активів і ціна попиту для фінансових зобов'язань, що котируються на активному та фіксованим терміном погашення, по відношенню до яких у Керівництва Товариства є намір та можливість утримувати їх до надходження терміну погашення.

Всі інші фінансові активи входять до категорії активів, які утримуються з метою продажу, які Товариство утримує на протязі невизначеного періоду часу та які можуть бути продані в разі необхідності підтримання ліквідності. Згідно МСБО 39 параграф К376, найкращий доказ справедливої вартості фінансового інструмента при первісному визнанні - це ціна операції (тобто справедлива вартість наданої чи отриманої компенсації).

За обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливую вартість, або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою ціною справедливої вартості у цьому діапазоні. Відповідно до МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації» п. 29 Розкриття справедливої вартості не вимагається: а) коли балансова вартість є обґрунтованим приблизним значенням справедливої вартості, наприклад, для фінансових інструментів, таких як короткострокова торговельна дебіторська та кредиторська заборгованість; в) для контракту, що містить умову дискреційної участі (як описано в МСФЗ 4), якщо справедливую вартість такої умови не можна оцінити достовірно.

Згідно МСБО 39 **Амортизована собівартість фінансового активу** або фінансового зобов'язання – це сума, за якою фінансовий актив чи зобов'язання оцінюється при первісному визнанні, мінус виплати основної суми, плюс (або мінус) накопичена амортизація будь-якої різниці між цією первісною сумою та сумою погашення із застосуванням методу ефективного відсотка та мінус будь-яке зменшення (прямо чи через застосування рахунку резервів) унаслідок зменшення корисності або неможливості отримання.

Метод ефективного відсотка – це метод обчислення амортизованої собівартості фінансового активу або фінансового зобов'язання (або групи фінансових активів чи фінансових зобов'язань) та розподілу доходу чи витрат від відсотків на відповідний період. Ефективна ставка відсотка – це ставка, яка точно дисконтує попередньо оцінені майбутні платежі або надходження грошових коштів протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента та, якщо доцільно, протягом коротшого періоду до чистої балансової вартості фінансового активу чи фінансового зобов'язання.

Витрати на операцію, які прямо відносяться до придбання фінансового активу, не включаються до їх вартості при первісній оцінці для фінансових активів, які класифікуються як такі, що оцінюються за справедливою вартістю, а визнаються у складі прибутку або збитку.

Визначаючи, чи дорівнює справедлива вартість при первісному визнанні ціні операції, потрібно брати до уваги чинники, характерні для цієї операції та для активу (параграф Б 4 МСФЗ 13). Наприклад, ціна операції може не представляти справедливую вартість активу чи зобов'язання при первісному визнанні, якщо є будь-яка з таких умов (за наявності): а) це операція між зв'язаними сторонами, хоча ціна в операції зі зв'язаною стороною може бути використана як вхідне дане для оцінки справедливої вартості, якщо є свідчення того, що операція була здійснена на ринкових умовах; б) операція відбувається під тиском, або продавець вимушений прийняти ціну в операції. Наприклад, це може бути у випадку, коли продавець зазнає фінансових труднощів; в) одиниця обліку, представлена ціною операції, відрізняється від одиниці обліку для активу або зобов'язання, оціненого за справедливою вартістю. Наприклад, це може бути у випадку, якщо ціна операції включає витрати на операцію; г) ринок, на якому відбувається операція, відрізняється від основного ринку (чи найсприятливішого ринку).

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли вона стає стороною контрактних положень щодо цього інструмента.

Визнання фінансових інструментів здійснюється таким чином:

- операції з фінансовими інструментами відображаються в звіті про фінансовий стан на дату розрахунку, тобто на дату набуття (передавання) права власності на них;
- кошти, кредити та заборгованість клієнтів і всі фінансові зобов'язання первісно визнаються за справедливою вартістю з урахуванням витрат, що безпосередньо пов'язані з проведенням операції.

Справедливою вартістю фінансового інструменту під час первісного визнання є ціна операції (тобто справедлива вартість наданих або отриманих коштів). Прибуток або збиток при первісному визнанні виникає лише тоді, коли є різниця між справедливою вартістю та ціною операції, яку можуть підтвердити існуючі поточні ринкові операції з такими ж інструментами або методи оцінки, для яких використовується тільки відкрита ринкова інформація.

4.3.2. Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитися в національній валюті та в іноземній валюті. Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами НБУ.

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації), ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ

рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

4.3.3. Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відносин щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Класифікація дебіторської заборгованості здійснюється групуванням дебіторської заборгованості за строками її непогашення із встановленням коефіцієнта сумнівності для кожної групи. Коефіцієнт сумнівності встановлюється підприємством, виходячи з фактичної суми безнадійної дебіторської заборгованості за попередні звітні періоди. Коефіцієнт сумнівності зростає зі збільшенням строків непогашення дебіторської заборгованості. Величина резерву сумнівних боргів визначається як сума добутків поточної дебіторської заборгованості відповідної групи та коефіцієнта сумнівності відповідної групи.

Для розрахунку суми резерву сумнівних боргів застосовувати такі коефіцієнти:

- на суми дебіторської заборгованості строком непогашення до 90 днів - не створюється;
- дебіторська заборгованість строком непогашення до 365 днів - коефіцієнт 0,25;
- дебіторська заборгованість строком непогашення до 730 днів - коефіцієнт 0,50;
- дебіторська заборгованість строком непогашення до 1095 днів - коефіцієнт 0,75;
- дебіторська заборгованість строком непогашення більше 1095 днів - коефіцієнт 1,00;

Визначена величина сумнівних боргів на дату балансу становить залишок резерву сумнівних боргів на ту саму дату. Сума збитків визначається у прибутку чи збитку. Якщо у наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визначається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву покриття збитків від зменшення корисності.

Дебіторська заборгованість може бути нескасовно призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання (яку інколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки. Проте, в випадку поточної дебіторської заборгованості, ефект дисконтування вважається несуттєвим і поточна дебіторська заборгованість оцінюється за первісною вартістю.

У разі зміни справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

4.3.4. Припинення визнання фінансових активів

Товариство припиняє визнання фінансових активів, коли (а) активи погашені або права на грошові потоки від них іншим чином закінчилися або (б) коли Товариство передало права на грошові потоки від фінансових активів або уклав угоду щодо передачі, і при цьому (І) також передавав, в основному, всі ризики та вигоди володіння активом або (ІІ) не передавав і не зберігав, в основному, всі ризики та вигоди володіння, але не зберігав контроль. Контроль зберігається, коли контрагент не має практичної можливості повністю продати актив незв'язаній стороні, не накладаючи при цьому обмежень на продаж.

4.3.5. Зобов'язання

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із вищенаведених ознак:

Товариство сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом 12 місяців після звітного періоду;

Товариство не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше 12 місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання Товариства визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань. Поточні зобов'язання не дисконтуються.

Первісно зобов'язання, на які нараховуються відсотки, визнаються за справедливою вартістю, яка дорівнює сумі надходжень мінус витрати на проведення операції. У подальшому суми фінансових зобов'язань відображаються за амортизованою вартістю за методом ефективної ставки відсотку та будь-яка різниця між чистим надходженнями та вартістю погашення визнається у прибутках чи збитках протягом періоду дії запозичень із використанням ефективної ставки відсотка. У випадку поточних зобов'язань ефект дисконтування вважається несуттєвим і вони оцінюються за первісною вартістю.

4.3.6. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

4.3.7. Знецінення активів

Згідно з вимогами МСБО 36 «Знецінення активів», на кожную дату складання балансу Товариство оцінює наявність зовнішніх та внутрішніх ознак, що вказують на можливе знецінення активу (проводить тест на знецінення). Зокрема це:

- надані кредити;
- дебіторська заборгованість за господарською діяльністю;
- фінансова дебіторська заборгованість.

У випадку виявлення будь-якої ознаки Товариство повинно розрахувати відшкодовану величину. Відшкодована сума активу оцінюється за найбільшим показником з його справедливої вартості за мінусом витрат на вибуття і вартості від використання.

Фінансовий актив або група фінансових активів умовно визначаються як знецінені тоді, і тільки тоді, коли існує об'єктивне свідчення знецінення в результаті однієї або більше подій, що відбулися після первісного визнання активу («випадок настання збитку», що відбувся), і випадок (або випадки), настання збитку впливає на очікувані майбутні грошові потоки від фінансового активу або групи фінансових активів, яке можна надійно оцінити.

Ознаки знецінення можуть включати свідчення того, що позичальник або група позичальників мають суттєві фінансові труднощі, високу ймовірність банкрутства або іншої фінансової реорганізації, порушують зобов'язання з виплати відсотків або за основною сумою боргу, а також свідчення, на підставі інформації з спостережуваного ринку, зниження очікуваних майбутніх грошових потоків, наприклад, зміни у рівні прострочених платежів або економічних умовах, які корелюють зі збитками по активах.

Кредити та заборгованість клієнтів. Це інші непохідні фінансові активи. Дебіторська заборгованість визнається в разі виникнення права на отримання платежу згідно з договором або іншого юридичного права.

Згідно з принципом оцінки, кредити та заборгованість клієнтів визначаються за тією сумою коштів, за якою вони обліковуються у фінансових звітах, тобто за балансовою вартістю їх придбання (виникнення). Балансова вартість складається з основної суми кредитів та нарахованих процентів.

Ні аванси одержані, ні аванси видані, ні переплачені податки, збори та обов'язкові платежі не є фінансовими активами та фінансовими зобов'язаннями. Ці суми визнаються за первісно отриманими (сплаченими) сумами.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів. Величина резерву сумнівних боргів визначається за методом застосування

коефіцієнта сумнівності. За методом застосування коефіцієнта сумнівності величина резерву розраховується множенням суми залишку дебіторської заборгованості на початок періоду на коефіцієнт сумнівності. Коефіцієнт сумнівності розраховується на основі класифікації дебіторської заборгованості за строками непогашення.

Знецінення позик і дебіторської заборгованості

Існує ряд істотних ризиків в процесі контролю фінансових активів і визначення існування знецінення. Ризики і невизначеності включають ризик того, що оцінка Товариством можливості дебітора виконати всі свої договірні зобов'язання зміниться в результаті змін кредитних характеристик даного дебітора, а також ризик того, що економічні перспективи будуть гірші, ніж очікувалося, або зроблять більший вплив на дебітора, чим очікувалося.

Згідно МСФЗ 39 «Фінансові інструменти» в кінці кожного звітної періоду Товариство перевіряє всі свої фінансові активи, до яких належить і дебіторська заборгованість Товариства, на предмет їх можливого знецінення. На знецінення дебіторської заборгованості можуть вказувати погане фінансове становище дебітора, відмова боржника погасити заборгованість і статистика несплати боргів за минулі роки.

4.3.8. Резерви під зменшення корисності (знецінення) фінансових активів

Витрати від знецінення визнаються в складі фінансових результатів у звіті про сукупні доходи в міру їх виникнення внаслідок однієї або декількох подій (збиткових подій), що відбулися після первісного визнання фінансового активу, і якщо ця подія (або події) впливає (впливають) на розрахункові майбутні грошові потоки від фінансового активу або групи фінансових активів, які можуть бути оцінені достовірно. Збитки, очікувані як наслідок майбутніх подій, незалежно від того, наскільки вони ймовірні, не визнаються.

Основним чинником, який враховує Товариство при оцінці фінансового активу на предмет знецінення, є його прострочений статус.

Резерви створюються коли існує вірогідність того, що подія в минулому привела до виникнення справжнього зобов'язання або збитку, а сума резерву може бути надійно оцінена. Керівництво застосовує думку при оцінці вірогідності того, що буде понесений збиток. Визначення суми збитку вимагає думки керівництва при виборі відповідної моделі розрахунку і специфічних допущень, пов'язаних з конкретними випадками.

Для розрахунку суми резерву застосовувати такі коефіцієнти:

- на суми дебіторської заборгованості строком непогашення до 90 від 90 до 180 та більше 180 календарних днів – 1,0
- дебіторська заборгованість строком непогашення від 61 до 90 календарних днів - коефіцієнт 0,7;
- дебіторська заборгованість строком непогашення від 31 до 60 календарних днів - коефіцієнт 0,5.

4.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

4.4.1 Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає, обліковує та оцінює основні засоби згідно МСБО 16 «Основні засоби» з урахуванням застережень зазначених в Положенні про облікову політику.

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6 000 грн.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю, яка включає в себе вартість придбання та витрати, пов'язані з доведенням об'єкта до експлуатації. У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, технічне обслуговування та ремонт об'єкта. Ці витрати визнаються витратами періоду, в якому вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу та вартість капітального ремонту, поліпшення, модернізації.

Активи, які використовуються впродовж більш ніж одного року та мають вартість нижче 6000 грн. визнаються малоцінними необоротними матеріальними активами. Амортизація таких активів нараховується у розмірі 100% в момент введення в експлуатацію.

4.4.2. Амортизація основних засобів

Амортизація основних засобів нараховується прямолінійним методом з використанням визначених строків корисної експлуатації. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання, а для об'єктів основних засобів зведених господарським способом – з моменту завершення будівництва об'єкта і його готовності до експлуатації, на земельні ділянки амортизація не нараховується.

Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше:

- на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу,
- або на дату, з якої припиняють визнання активу.

Застосовані строки корисної експлуатації для кожного класу основних засобів:

- «Будинки і споруди» 25-50 років;
- «Машини та обладнання» 2-10 років;
- «Інструменти, прилади, інвентар (меблі)» 2-10 років;
- «Інші основні засоби» 2-10 років.

4.4.3. Визнання та оцінка нематеріальних активів

Одиницею обліку є окремий об'єкт нематеріальних активів. Нематеріальні активи включають капіталізоване комп'ютерне програмне забезпечення. Нематеріальні активи обліковуються за вартістю придбання. Витрати на придбання нематеріальних активів капіталізуються.

Нематеріальні активи відображаються в обліку та звітності відповідно до МСБО 38 «Нематеріальні активи».

Амортизація окремого об'єкта нематеріальних активів розраховується із застосуванням прямолінійного методу, виходячи зі строку корисного використання об'єкта. Строк корисного використання об'єкта визначається, виходячи із юридичних прав Товариства на нематеріальний актив.

Після списання нематеріальних активів їхня первісна вартість, разом з відповідними сумами накопиченої амортизації, вилючається з облікових записів.

4.4.4. Знецінення основних засобів і нематеріальних активів

Товариство проводить перевірку наявності індикаторів знецінення балансової вартості матеріальних і нематеріальних активів на кожну звітну дату. В разі виявлення будь-яких таких індикаторів розраховується відшкодована вартість відповідного активу для визначення розміру збитку від знецінення (якщо такий є). Якщо неможливо оцінити відшкодовану вартість окремого активу, Товариство оцінює відшкодовану вартість генеруючої одиниці, до якої відноситься такий актив.

Нематеріальні активи з невизначеним терміном корисного використання і нематеріальні активи, не готові до використання, оцінюються на предмет знецінення як мінімум щорік і при виявленні будь-яких ознак можливого знецінення.

Якщо відшкодована вартість активу (або генеруючої одиниці) виявляється нижчою за його балансову вартість, балансова вартість цього активу (генеруючої одиниці) зменшується до відшкодованої вартості. Збитки від знецінення відразу відображаються в прибутках і збитках, за винятком випадків, коли актив враховується за оціненою вартістю. В цьому випадку збиток від знецінення враховується як зменшення резерву по переоцінці.

У випадках, коли збиток від знецінення згодом відновлюється, балансова вартість активу (генеруючої одиниці) збільшується до суми, отриманої в результаті нової оцінки його відшкодованої вартості, так, щоб нова балансова вартість не перевищувала балансову вартість, яка була б визначена, якби по цьому активу (генеруючій одиниці) не був відображений збиток від знецінення в попередні роки. Відновлення збитку від знецінення відразу ж відображається в прибутках і збитках, за винятком випадків, коли актив враховується за оціненою вартістю. В цьому випадку відновлення збитку від знецінення враховується як збільшення резерву по переоцінці.

4.5. Облікові політики щодо запасів

Облік та відображення у фінансовій звітності запасів здійснюється відповідно до МСБО 2 «Запаси». Запаси матеріальних цінностей – це активи, які утримуються Товариством для споживання у процесі здійснення діяльності (надання послуг), а також для забезпечення адміністративних (управлінських) потреб.

Запаси товарно-матеріальних цінностей складаються з: - господарських матеріалів (матеріальні цінності, які необхідні для забезпечення діяльності Товариства і надання послуг (бланки договорів страхування, полісів), а також для ремонту і технічного обслуговування інших необоротних активів); - малоцінних і швидкозношуваних предметів – предметів, які використовуються Компанією не більше одного року (незалежно від їх вартості).

У бухгалтерському обліку матеріальні цінності оприбутковуються на відповідні рахунки бухгалтерського обліку за первісною вартістю, з урахуванням витрат на транспортування від постачальника, податки, збори та інші обов'язкові платежі.

Первісна вартість запасів не змінюється, крім випадків, якщо на дату балансу їх ціна знизилась або вони зіпсовані, застаріли, або іншим чином втратили первісно очікувану економічну вигоду. Запаси відображаються за найменшою з двох оцінок: за первісною вартістю або чистою вартістю реалізації. При списанні та іншому вибутті запасів застосовується метод FIFO – «перше надходження-перший видаток».

4.6. Облікові політики щодо податку на прибуток

Податок на прибуток відображені у фінансовій звітності Товариства відповідно до законодавства, яке вступило в дію або має бути введено в дію станом на кінець звітного періоду. Витрати з податку на прибуток включають поточний податок, який визнається у складі прибутку чи збитку за рік, крім випадків, коли вони відносяться до операцій, визнаних в інших сукупних доходах або безпосередньо у складі капіталу, в тому ж або іншому періоді.

Поточний податок - це сума, яку, як очікується, необхідно буде сплатити або відшкодувати у податкових органів щодо оподатковуваного прибутку чи збитків поточного та попередніх періодів. Якщо фінансова звітність затверджується до подачі відповідних податкових декларацій, оподатковуваний прибуток або податковий збиток визначаються розрахунковим шляхом. Інші податки, крім податку на прибуток, відображені у складі адміністративних витрат.

5. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

5.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

5.2. Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

5.3. Пенсійні зобов'язання

Відповідно до українського законодавства, Товариство утримує внески із заробітної плати працівників до Пенсійного фонду. Поточні внески розраховуються як процентні відрахування із поточних нарахувань заробітної платні, такі витрати відображаються у періоді, в якому були надані працівниками послуги, що надають їм право на одержання внесків, та зароблена відповідна заробітна платня.

5.4. Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Дохід – це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- Товариство передало покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;
- за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;
- суму доходу можна достовірно оцінити;
- ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;
- та витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення незалежно від дати надходження коштів і визначається, виходячи із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання коштів.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

6. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнитися від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

6.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умов, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

6.2. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

6.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та
- вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати оферти і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

6.4. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

6.5. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожную звітну дату Товариство проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних

майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

7. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

7.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 39 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	Дохідний (дисконтування грошових потоків)	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами
Боргові цінні папери	Первісна оцінка боргових цінних паперів як фінансових активів здійснюється за справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка боргових цінних паперів здійснюється за справедливою вартістю.	Ринковий, дохідний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, котирування аналогічних боргових цінних паперів, дисконтовані потоки грошових коштів
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня
Дебіторська	Первісна та подальша оцінка	Дохідний	Контрактні умови,

заборгованість	дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.		ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

7.2. Вплив використання закритих вхідних даних (3-го рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток

Товариство має сформулювати закриті вхідні дані, користуючись найкращою інформацією, наявною за даних обставин, яка може включати власні дані Товариства. У процесі формування закритих вхідних даних Товариство може розпочати зі своїх власних даних, але воно має скорегувати ці дані, якщо доступна у розумних межах інформація свідчить про те, що інші учасники ринку використали б інші дані або Товариство має щось особливе, чого немає у інших учасників ринку (наприклад, притаманну Товариству синергію). Товариству не потрібно докладати вичерпних зусиль, щоб отримати інформацію про припущення учасників ринку. Проте, Товариство має взяти до уваги всю інформацію про припущення учасників ринку, яку можна достатньо легко отримати. Закриті вхідні дані, сформовані у спосіб, описаний вище, вважаються припущеннями учасників ринку та відповідають меті оцінки справедливої вартості.

Товариство здійснює безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань із використанням закритих вхідних даних 3-го рівня, які протягом поточного звітного періоду не призвели до зміни розміру прибутку або збитку звітного періоду.

8. Розкриття інформації, що підтверджує статті, подані у Звіті про фінансовий стан

8.1. Основні засоби

У 2017 році Товариством придбались основні засоби, нематеріальні активи. Вибуття, переоцінки, зменшення корисності не було. Основних засобів, що тимчасово не використовуються або класифікуються як для продажу та щодо яких існують передбачені чинним законодавством обмеження володіння, користування та розпорядження, на балансі не має.

На балансі Товариства обліковуються за історичною вартістю.

В сумі основних засобів в 2017 році відбулися наступні зміни (в тис. грн.):

	Машини та обладнання	Інструменти, прилади, інвентар	Інші основні засоби	Малоцінні необоротні матеріальні активи	Всього
Первісна вартість на 31.12.16	1491	100	63	33	1687
Накопичений знос	326	78	19	25	448
Балансова вартість на 31.12.16	1165	22	44	8	1 239
Надходження	121	-	31	-	152
Вибуття	109	-	25	-	134
Амортизація	223	9	31	4	267

Балансова вартість на 31.12.17	984	13	33	4	1034
Первісна вартість на 31.12.17р.	1503	100	69	33	1705
Накопичений знос	519	87	36	29	671

8.2. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи Товариства складаються в основному з прав на програмного забезпечення. На балансі Товариства обліковуються нематеріальні активи за історичною вартістю.

В сумі нематеріальних активів в 2017 році відбулися наступні зміни (в тис. грн.):

	Інші нематеріальні активи
Первісна вартість на 01.01.2017	12
Накопичений знос	9
Балансова вартість на 01.01.2017	3
Надходження	4
Вибуття	-
Амортизація	2
Балансова вартість на 31.12.17	5
Первісна вартість на 31.12.17	16
Накопичений знос	11

8.3. Дебіторська заборгованість

Товариство визнає дебіторську заборгованість у балансі, коли воно стає стороною контрактних зобов'язань і внаслідок цього має юридичне право отримувати грошові або інші цінності (МСФЗ 39). Попередня оплата визнається на дату платежу як аванс.

Під час первісного визнання фінансового активу Товариство оцінює дебіторську заборгованість за собівартістю, яка є справедливою вартістю компенсації, наданої або отриманої за них (МСФЗ 39).

Дебіторська заборгованість, яка виникає при наданні ломбардних послуг відображається за вартістю очікуваних надходжень, за вирахуванням резерву по сумнівних боргах.

Станом на 31 грудня поточна дебіторська заборгованість за основною діяльністю та інша дебіторська заборгованість мали наступну структуру (в тис. грн.):

	31.12.2016	31.12.2017
Дебіторська заборгованість за нарахованими процентами	3 261	3 091
Заборгованість по виданим кредитам, з урахуванням страхового резерву	17 583	14 926
Всього дебіторська заборгованість, яка виникла в результаті надання фінансових послуг	20 844	18 017
Передплати за товари роботи та послуги	190	37
Дебіторська заборгованість по оплаті податку на прибуток	140	103
Інша дебіторська заборгованість	4 573	7 168
Всього дебіторська заборгованість, яка виникла не в результаті надання фінансових послуг	4 903	7 308
Всього дебіторська заборгованість	25 747	25 325

За кредитами, що мають ознаки знецінення згідно МСФЗ Товариство сформувало страховий резерв. Зміни, що відбулися в страховому резерві протягом 2017 року представлено в таблиці.

Таблиця 8.3.1 Резерви (тис.грн.)

Резерв на 01.01.2017	Розформування, списання резерву	Формування резерву	Резерв на 31.12.17
4 986	-	-	4 986

8.4. Запаси, на які проведена оцінка за чистою ціною реалізації станом на 31.12.2017 року (в тис. грн.):

У 2017 році у Товариства відсутні підстави для знецінення запасів

Залишок станом на 01.01.2017 року	-
Надходження	2 008
Вибуття	1 992
Уцінка товарів	-
Дооцінка товарів	-
Залишок станом на 31.12.2017 р.	16

8.5. Грошові кошти та їх еквіваленти

Станом на 31 грудня грошові кошти та їх еквіваленти мали наступну структуру (в тис. грн.):

	31.12.2016	31.12.2017
Залишки на банківських рахунках	766	378
Залишки в касах Товариства	14 777	20 733
Грошові кошти в дорозі	-	-
Всього грошові кошти та їх еквіваленти	15 543	21 111

8.6. Кредиторська заборгованість за основною діяльністю та інша кредиторська заборгованість

Станом на 31 грудня кредиторська заборгованість за основною діяльністю та інша кредиторська заборгованість мали наступну структуру (в тис. грн.):

	31.12.2016	31.12.2017
Кредиторська заборгованість за отримані послуги оренди	4 779	6 044
Кредиторська заборгованість за отримані послуги реклами	2 893	3 890
Кредиторська заборгованість за інформаційні послуги	1 620	1 750
Кредиторська заборгованість за інші отримані послуги	3 486	8 315
Всього кредиторська заборгованість за товари, послуги	12 778	19 999
Короткострокові кредити банків	1 988	1 988
Кредиторська заборгованість за розрахунками по ПДФО	1 683	3 295
Кредиторська заборгованість за розрахунками по іншим податкам	18	155
Кредиторська заборгованість зі страхування	1 287	859
Поточні забезпечення за розрахунками з оплати праці	13 143	7 987
Інші поточні зобов'язання	2 303	2 990
Всього зобов'язань	33 200	37 273

9. Розкриття інформації, що підтверджує статті, подані у Звіті про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)

Чистий дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)

В тис. грн.	2016 рік	2017 рік
Реалізація послуг (відсотки по кредиту)	38 270	38 681
Всього виручка	38 270	38 681

Інші операційні доходи

В тис. грн.	2016 рік	2017 рік
Доходи від додаткових процентів по кредиту	2 031	1 992
Доходи від списання простроченої кредиторської заборгованості	-	-
Доходи від розміщення коштів на депозиті	2	-
Доходи від коригування резерву сумнівних боргів	-	-
Всього операційних доходів	2 033	1 992

Адміністративні витрати

В тис. грн.	2016 рік	2017 рік
Витрати на адміністративний персонал, включаючи податки на заробітну плату	5 787	11 359
Амортизація основних засобів, НМА	248	269
Витрати на послуги охорони	1 120	1 001
Витрати по оренді приміщення	12 421	15 119
Інші витрати	6 994	7 029
Витрати на страхування	-	-
Всього адміністративні витрати	26 570	34 777

Витрати на збут

В тис. грн.	2016 рік	2017 рік
Витрати на рекламу	6 113	4 502
Інші витрати	-	-
Всього витрати на збут	6 113	4 502

Інші операційні витрати

В тис. грн.	2016 рік	2017 рік
Сумнівні та безнадійні борги	5 601	-
Інші витрати	134	332
Всього інші операційні витрати	5 735	332

Фінансові витрати

В тис. грн.	2016 рік	2017 рік
Інші витрати	9	2
Фінансові витрати	201	-
Всього фінансові витрати	210	2

Податок на прибуток

В тис. грн.	2016 рік	2017 рік
Поточний податок на прибуток	305	196
Всього податок на прибуток	305	196

Доходи Товариства оподатковуються за ставкою 18%

**10. Розкриття інформації, що підтверджує статті, подані у Звіті
про рух грошових коштів**

Надходження:	2016 рік	2017 рік
Оплачені проценти за користування кредитом	33 978	35 394
Цільове фінансування (із ФСС лікарняні та декретні)		
Надходження від відсотків за залишками коштів	1	-
Оплачена пеня за прострочення договорів	-	1 516
Кошти від повернення виданих кредитів	196 974	165 534
Інші надходження	-	46 818
Всього надходжень	230 953	249 262
Витрачання:	2016 рік	2017 рік
Витрачання на оплату товарів, послуг	27 985	19 948
Витрачання на оплату авансів	-	-
Оплата банківських послуг	-	-
Оплата праці	1 190	12 606
Оплата єдиного соціального внеску із зарплати	672	2 655
Оплата податку на прибуток	288	160
Оплата зобов'язань з податків і зборів	812	249
Надання фінансових кредитів	196 672	207 590
Інші витрачання	336	504
Всього витрачань	227 667	243 552
Чистий рух грошових коштів від операційної діяльності	3 286	5 710
Рух коштів у результаті інвестиційної діяльності:	2016 рік	2017 рік
Надходження відсотків від депозитів та залишків на рахунках	-	-
Витрачання на придбання необоротних активів	-233	-144
Чистий рух грошових коштів від інвестиційної діяльності	-233	-144
Рух коштів у результаті фінансової діяльності:	2016 рік	2017 рік
Надходження від власного капіталу	600	-
Інші надходження	-	2
Погашення позик	-150	-
Витрачання на сплату процентів	-171	-
Чистий рух коштів від фінансової діяльності	279	2
Чистий рух грошових коштів за звітний період	3 332	5 568
Залишок коштів на початок року	12 211	15 543
Залишок коштів на кінець року	15 543	21 111

11. Розкриття інформації, що підтверджує статті, подані у Звіті про власний капітал

Розкриття власного капіталу

Станом на 31 грудня Товариство має наступну структуру власного капіталу (в тис. грн.):

	31.12.2016	31.12.2017
Статутний капітал	5 000	5 000
Резервний капітал	177	221
Неоплачений капітал	-2 348	-2 348
Нерозподілений прибуток (збиток)	6 524	7 346
Всього власний капітал	9 353	10 219

12. Розкриття іншої інформації

12.1. Судові процедури

До Товариства під час його діяльності не пред'являлися претензії і позови. У зв'язку з цим відповідний резерв у цій фінансовій звітності не створювався.

12.2. Розкриття інформації щодо пов'язаних сторін згідно МСБО 24

Зв'язаними вважають сторони, одна з яких має можливість контролювати іншу або здійснювати суттєвий вплив на прийняття фінансових та операційних рішень іншою стороною, як це визначено в МСБО 24 «Розкриття інформації щодо зв'язаних сторін».

Товариство під час своєї діяльності може здійснювати операції з пов'язаними сторонами. Рішення про те які сторони являються зв'язаними приймають не тільки на основі їх юридичної форми, але і виходячи з характеру стосунків зв'язаними сторін.

Товариство приймає політику взаємовідносин із пов'язаними особами без спеціального ціноутворення. Операції із пов'язаними особами відображаються виключно за принципом «справедливої вартості» на підставі договорів з врахуванням інтересів обох сторін.

Товариство визначило наступних пов'язаних осіб:

Управлінський персонал:

- директор Товариства Горбач Олександр Олегович;

Протягом 2017 року управлінському персоналу нараховувалась заробітна плата відповідно до встановленої системи оплати праці у сумі 49 тис. грн.

12.3. Управління ризиками

Функція управління ризиками Товариства здійснюється у відношенні фінансових ризиків, операційних ризиків та юридичних ризиків.

Фінансові ризики включають ринковий ризик, кредитний ризик і ризик ліквідності. Основними цілями управління фінансовими ризиками є:

- визначення лімітів ризику;
- переконання, що схильність до ризиків залишається в цих межах. Управління операційними та юридичними ризиками має забезпечувати належне дотримання внутрішніх регламентів і процедур з метою мінімізації операційних та юридичних ризиків.

Кредитний ризик

Товариство бере на себе кредитний ризик, а саме ризик того, що одна сторона фінансового інструменту призведе до фінансових втрат іншої сторони внаслідок невиконання зобов'язання за договором. Кредитний ризик виникає в результаті продажу товарів на умовах кредиту та інших угод з контрагентами, внаслідок яких виникають фінансові активи.

Керівництво Товариства контролює рівні кредитного ризику при розгляді ризику по відношенню до контрагентів або груп контрагентів на індивідуальній основі.

Керівництво Товариства аналізує дебіторську заборгованість на предмет знецінення і стежить за простроченими залишками.

Ринковий ризик

Товариство бере на себе ринковий ризик. Ринковий ризик, пов'язаний з відкритими позиціями по: (а) іноземним валютам, (б) процентним активами й зобов'язаннями і (в) продуктам капіталу, які схильні до ризику загальних і специфічних змін на ринку. Керівництво встановлює ліміти щодо рівня ризиків, які можуть бути прийняті.

Однак використання цього підходу не дозволяє запобігти утворенню збитків, що перевищують встановлені ліміти, в разі більш істотних змін на ринку.

Чутливості до ринкових ризиків включені нижче, засновані на зміні факторів, утримуючи всі інші фактори постійними. На практиці це навряд чи відбудеться і зміни в деяких факторах можуть бути пов'язані - наприклад, зі зміною процентної ставки і зміною курсів валют.

Ризик ліквідності

Ризик ліквідності являє собою ризик того, що терміни погашення активів та зобов'язань не збігаються. Розбіжність даних позицій потенційно підвищує прибутковість, але може також збільшити ризик виникнення збитків. Ломбард має процедури з метою мінімізації таких втрат, а саме, таких як підтримка достатньої кількості грошових коштів. У разі недостатньої або надлишкової ліквідності Ломбард реалізує переміщення ресурсів і коштів для досягнення оптимального фінансування потреб бізнесу.

Товариство прагне підтримувати стійку базу фінансування. Портфель ліквідності Товариства включає грошові кошти.

12.4. Управління капіталом

Метою Товариства при управлінні капіталом є забезпечення подальшої роботи Товариства у якості безперервно діючого підприємства, для створення прибутку учасників та вигід для інших зацікавлених сторін. На сьогодні у Товариства відсутня офіційно оформлена політика по управлінню капіталом.

Товариство виконує всі вимоги які встановлюються українським законодавством у відношенні капіталу, зокрема вимогу про власний капітал Товариства.

12.5. Події після дати балансу

Керівництво Товариства оцінило події, що мали місце після дати балансу до дати, на яку ця фінансова звітність була підготовлена до випуску, та дійшло висновку, що питання, які вимагають розкриття, відсутні.

Директор

Головний бухгалтер

Горбач О.О.

Орлова О.Б.